

Uddrag af standardnorm DIN 33466

Anvendelsesområde

Arbejdsområderne omfatter stier i forskellige kategorier:

Dalstier

Dalstier er for det meste brede, har som regel kun ringe stigning og ingen passager med risiko for nedstyrtning.

Bjergstier:

Bjergstier er for det meste smalle, ofte anlagt stejlt og kan have passager med risiko for nedstyrtning. Med stigende sværhedsgrad og dermed højere klassificering tiltager hyppigheden af steder med nedstyrtningsrisiko, ligesom hyppigheden af sikre gangpassager og/eller simple klatrepassager, hvor man skal bruge hænderne.

Alpine ruter

Disse ruter fører ind i frit alpint og højalpint terræn og er ikke bjergstier i den ovenfor beskrevne forstand. De kan være synlige i terrænet som trampestier, der er opstået ved hyppig færdsel, men de kan også være stiløse. Alpine ruter indeholder eksponerede steder med risiko for at glide og styrte ned samt usikrede gang- og klatrepassager. Deres tekniske sværhedsgrad kan være tydeligt højere end svære bjergstiers (men også lavere, som f.eks. ved en ikke afmærket gletsjerpassage).

Beregning af gangtider

På grundlag af DIN 33466 antages følgende:

En vandrer tilbagelægger på én time:

- 300 meter i opstigning.
- 500 meter i nedstigning.
- 4 kilometer vandret afstand.

Den faktiske gangtid for en strækning kan beregnes ved, at den mindste af de tider, der er beregnet for vandret og lodret afstand, halveres og lægges til den største.

Eksempel

Højdeforskel: 900 m	$900 \text{ m} / 300 \text{ m} \gg 3 \text{ h}$
Vandret afstand: 8 km	$8 \text{ km} / 4 \text{ km} \gg 2 \text{ h}$
Beregning	$2,0 \text{ h} \times 0,5 = 1,0 + 3,0 \text{ h} = 4,0 \text{ h}$
Resultat	Gangtiden er dermed 4 h.

NOTE: Erfaringsmæssigt bør der lægges 20% til i buffer

Stiklassificering

Kriterier for klassificeringen

Klassificeringen af en stis sværhedsgrad til det mål, der er angivet på vejviseren, sker efter stiens sværeste sted.

Følgende kriterier skal anvendes ved en inddeling af stierne:

- Bredde, hældningsforhold og risiko for nedstyrtning.
- Hyppighed af tovsikringer.
- Brug af hænderne til at holde balancen eller til at bevæge sig fremad.
- Hyppighed og sværhedsgrad af klatrepassager.
- Stiens sværhedsgrad i forhold til det nødvendige niveau af koordinative færdigheder.

Stikategorier

Stier med blå prik er:

- lettere stier, som kan være smalle og stejle

Stier med rød prik er:

- For det meste smalle, ofte anlagt stejlt og kan have passager med risiko for nedstyrtning
- Korte sikre gangpassager kan forekomme

Stier med sort prik er:

- Smalle, ofte anlagt stejlt og med risiko for nedstyrtning
- Sikkert fodfæste og svimmelhedsfrihed er absolut nødvendigt
- Alpine ruter fører ind i frit alpint hhv. højalpint terræn og er ikke bjergstier i den ovenfor beskrevne forstand
- De kan indeholde eksponerede steder med risiko for at glide og styrte ned samt usikre gang- og klatrepassager

Praktisk tip: Overgangene i klassificeringen mellem sorte stier, alpine ruter og via ferrata-ruter er flydende.